

Geachte heer/mevrouw,

De nieuwe regels m.b.t. tot hoogte en horizontale vliegafstand voor modelvliegvelden is voor de gemiddelde modelvlieger geen beperking op zijn hobby. De modelvlieger die er niet bij gebaat is, is de modelzwever. Deze heeft baat bij beduidend hogere hoogtes en mag b.v. in buurland Duitsland wel hoger dan 300 meter zijn hobby uitoefenen (vlos hoogte op modelvliegvelden).

Voor de recreatieve vlieger (drone vlieger, parkflyers, watervliegtuig, hellingzwever etc.), modelvliegclubs noemen dit ook "wildvliegers", zal de zowel de horizontale als verticale hoogtelimiet een behoorlijke impact hebben. Deze groep is dan ook het meeste geschaad en letterlijk de "dupe" van de personen die met hun drone levensbedreigende situaties hebben veroorzaakt en/of veroorzaken. Een vlieghoogte van 50 meter en horizontale afstand van 100 meter is voor de hobbyist en recreatief vlieger simpelweg te beperkt. Minimale vlieghoogte voor mandragend vliegverkeer is 150 meter (buiten bebouwde kom). Mocht er zich een vliegtuig al zo laag bevinden dan is deze duidelijk zicht- en hoorbaar. Mandragend heeft altijd voorrang, deze regel volstaat dan alleen al. Een minimale vlieghoogte van 90 of 100 meter voor drones zou mijns inziens ruim voldoende marge geven. VLOS (Visual Line Of Sight) wordt beïnvloed door weersomstandigheden maar ook door het formaat van het betreffende toestel. Voor een mini-drone of parkflyer is 100 meter al ver, de zendinstallatie van dit soort speelgoed drones reikt vaak zelfs niet verder. Voor een groter toestel 100 meter horizontaal te beperkt, en zijn afstanden van +300 meter zonder veel risico mogelijk. Uiteraard hierbij rekening houdende met de veilige afstand tot b.v. mensen en gebouwen van 50m zoals reeds beschreven in de regelgeving.

Buiten deze extreme beperkingen qua hoogte en horizontale afstand trek ik het doel van deze regelgeving sterk in twijfel. Hoe denkt men te voorkomen dat boosdoende personen, of zelfs terroristen zoals wordt aangegeven, deze regels overschrijden? Hoe denkt men dit te gaan handhaven? Is het niet beter en logischer om deze laatste groep zwaardere straffen op te leggen bij overtreding, en de regels voor de recreatieve groep te versoepelen? Het gevolg van te strenge regels is immers dat ze niet of moeilijk te handhaven zijn. Niet wetende of niet kwaadwillende personen worden met de nieuwe regelgeving mogelijk onterecht gestraft omdat ze onbewust of onbedoeld regels overschrijden die niet begrijpelijk of hanteerbaar zijn in de ware praktijk. Als vergelijk: "Een maximumsnelheid van 50km/h op een snelweg zou in het praktische verkeer immers ook niet echt hanteerbaar zijn" Mijn visie: Pak de boosdoener (streng!) aan die de leefomgeving echt in gevaar brengt, de personen die dus echt (bewust) fout bezig zijn. Denk hierbij aan hoogte of zelfs overschrijding van 150 meter, vliegen waar dit absoluut niet kan (luchthavens, mensen menigten, nucleaire centrales etc.) of buiten zichtbereik (long range). Dat is hanteerbaar, en zijn deze persoon er zich in 99% van de gevallen ook zelf van bewust dat ze strafbaar bezig zijn.

Zelf ben ik bezig aan een RAPL opleiding in buurland België alwaar ik komende week mijn brevet Klasse 1a hoop te bemachtigen. Ik ben voorstander van certificering voor "drone" piloten die zakelijk en op een professionele manier gebruik willen maken van de mogelijkheden hiervan willen benutten. Door kennis en kennisdeling kunnen bijkomende risico's tot een minimum beperkt worden. De mogelijkheden van drones staat zoals iedereen weet nog in de kinderschoenen. Het promoten hiervan zou Nederland een voorsprong kunnen geven. Te strenge en nutteloze regelgeving hieromtrent zou de technologische ontwikkeling in de weg staan, dat kan en mag niet gebeuren!

Hopend dat u mijn betoog en zienswijze zal overwegen.

Vriendelijke groet,
Eric Meijers